

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 3T/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010340
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3521010340.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného v trestnej veci obžalovaného I. S., T.. XX.X.XXXX D. C., trvale bytom C. XXX/XX, G., prechodne bytom H. Č.. XXX, trestne stíhaného pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 18.10.2022 takto

rozhodol:

rozhodol:

Obžalovaný: I. S. T.. XX.X.XXXX D. C., trvale bytom C. XXX/XX, G., prechodne bytom Š. Č.. XX, T. H.,

je vinný, že

odsúdený I. H., obžalovaný I. S. a odsúdený S. I. dňa 1.11.2019 v presnejšie nezistenom čase asi od 09:00 hod. do 10:00 hod. v katastrálnom území obce Podkylava (okres Myjava) z neoploteného voľne dostupného pozemku využívaného ako záhrada, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX spoločne odcudzili tam odstavený riadne uzamknutý obytný karavan WILK DE LUXE 441TMFB, bielej farby, rok výroby 1996, VIN: P., v hodnote 2.500,- Eur, vlastníka S. U. a to takým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli na motorovom vozidle zn. Toyota Land Cruiser do katastrálneho územia obce Podkylava na vyššie uvedený neoplotený pozemok využívaný ako záhrada, kde odsúdený I. H. ako vodič nacúval s uvedeným motorovým vozidlom ku karavanu, následne odsúdený S. I. odstránil ukotvenie karavanu, pričom obžalovaný I. S. odkladal uložené veci spod karavanu, po čom spoločne zapojili oje karavanu za ťažné zariadenie motorového vozidla zn. Toyota Land Cruiser a s takto zapojeným karavanom sa presunuli na Svrbický kopec pri obci Sokolovce (okres Piešťany), kde odsúdený I. H. uvedený karavan odpredal, čím spôsobili poškodenému S. U. škodu vo výške 2.500,- Eur,

t e d a

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.11.2019, sp. zn. 0T/52/2019, právoplatným 22.11.2019, ktorým bol obžalovanému uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmienkovým odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov a vo vzťahu ku ktorému bolo uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.7.2020, sp. zn. 0T/52/2019, právoplatným dňa

15.7.2020 rozhodnuté, že sa odsúdený neosvedčil v skúšobnej dobe a trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vykoná, nakoľko tento trest uložený skorším trestným rozkazom súd pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 7.9.2022 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 659/19/3304 - 38 zo dňa 6.9.2022 na obžalovaných I. H., I. S., S. I. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Pôvodne konajúca samosudkyňa vydala vo veci trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaných vinných zo žalovaného prečinu. Trestný rozkaz vo vzťahu k obž. I. H. Z. S. I. nadobudol právoplatnosť. Obžalovaný I. S. podal proti trestnému rozkazu, ktorým mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonnej lehote odpor.

Obžalovaný I. S. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2022 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona pretože obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty daného prečinu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal na základe návrhov procesných strán dokazovanie oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 ako to vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný

V intenciách základných zásad pre ukládanie trestu pri prihliadnutí k ustanovenia § 44 Trestného zákona súd dospel k záveru, že u obžalovaného je potrebné rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu, nakoľko skôr uložený nepodmienečný trest odňatia slobody považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov a registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol 1 krát postihnutý za priestupok proti majetku.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný je riadne zamestnaný vo firme Besol, s.r.o. od 24.2.2021 doposiaľ.

Z pracovného posudku firmy Besol, s.r.o. vyplýva pozitívne hodnotenie osoby obžalovaného ako zamestnanca, spokojná je firma, kolegovia, zákazníci, s obžalovaným počítajú aj do budúcnosti.

Z listu družky obžalovaného vyplýva, že obžalovaný s ňou a jej synom žije v spoločnej domácnosti, riadne sa stará o rodinu po stránke osobnej aj finančnej.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol 2 krát odsúdený za spáchanie trestného činu. Posledný krát trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 1.6.2020, sp. zn. OT/20/2020 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov za prečin krádeže.

V predmetom konaní podľa názoru súdu prichádzalo do úvahy u obžalovaného k uloženiu súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu - trestnému rozkazu Okresného súdu Piešťany zo dňa 22.11.2019, sp. zn. OT/52/2019 doručeného obžalovanému dňa 22.11.2019, právoplatného 22.11.2019, pretože v tomto konaní ho súd odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal 1.11.2019 teda ešte predtým ako mu bol doručený trestný rozkaz v konaní OT/52/2019.

V danom konaní OT/52/2019 bol obžalovanému uložený pôvodne podmienečný trest odňatia slobody 4 mesiace so skúšobnou dobou 18 mesiacov. Uznesením sp. zn. OT/52/2019 zo dňa 15.7.2020 bolo rozhodnuté, že sa odsúdený neosvedčil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia a že trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace vykoná v ústave minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený vykonával 8 mesačný trest (rozhodnutie OT/20/2020) a 4 mesačný trest (OT/52/2019), pričom dňa 12.2.2021 bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 12.2.2021, právoplatným dňa 12.2.2021 podmienečne prepustený na slobodu. Je nepochybne, že od prepustenia obžalovaného z výkonu trestov odňatia slobody, odsúdený je riadne zaradený do spoločnosti, je riadne zamestnaný, pričom má výborné pracovné hodnotenie od svojho zamestnávateľa, nespáchal žiadny ďalší trestný čin ani priestupok, žije s družkou a jej maloletým synom, o ktorých sa riadne stará po osobnej ako aj finančnej stránke. Z uvedených zistení možno podľa názoru súdu zaujať záver, že náprava obžalovaného bola dostatočne

zavŕšená uŕ vykonaným trestnom odňatia slobody. Z uvedených dôvodov súd pri prihladnutí na život obŕalovaného po vykonaní trestu vo vzťahu ku ktorému by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu (bol z jeho výkonu podmiennečne prepustený, čo tiež svedčí o splnení podmienok, že preukázal polepšenie) ako aj pri postoji obŕalovaného k spáchanej trestnej činnosti, že sa obŕalovaný priznal, olutoval trestnú činnosť a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine súd dospel k záveru, že skôr uložený ako aj vykonaný trest odňatia slobody možno považovať na ochranu spoločnosti ako aj nápravu obŕalovaného za dostatočný.

Z uvedených dôvodov súd podľa § 44 Trestného zákona upustil u obŕalovaného od uloženia súhrnného trestu.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhrade škody, tzv. adhézne konanie, keďže taký nárok si voči obŕalovanému v prípravnom konaní nikto neuplatnil (karavan bol vrátený poškodenému), a preto ani výroková časť rozsudku neobsahuje výrok týkajúci sa náhrady škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčine. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva uŕ výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je aŕ doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokol'vek výroku a to v neprospech i v prospech obŕalovaného.

Odvolanie môže podať obŕalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obŕalovaného okrem obŕalovaného a prokurátora i príbuzní obŕalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obŕalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obŕalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obŕalovaného, opatrovník obŕalovaného a obhajca obŕalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obŕalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obŕalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obŕalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládeŕ pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obŕalovaného, a t len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obŕalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.